

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÇOCUKLAR İÇİN FELSEFE

EN İYİSİNİ YAPMAK MÜMKÜN MÜ?

ÖZGE ÖZDEMİR

4. Baskı

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

En İyisini Yapmak Mümkün mü?

© 2018 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Özge Özdemir
Resimleyen: Ezgi Platin
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Gökçe Ateş Aytuğ
Son Okuma: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Ekim 2018
Dördüncü Baskı: Ağustos 2019

ISBN: 978-605-2079-45-4

Telif yasası gereği bu kitabın tüm yayın hakları SEV Yayıncılık
~~Eğitim ve Ticaret A.Ş.~~ 'ye aittir. Tanıtım yazıları dışında, yayıncının
yazılı izni olmaksızın hiçbir biçimde kullanılamaz ve çoğaltılamaz.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Özdemir, Özge

En İyisini Yapmak Mümkün mü?

1. Çocuk Edebiyatı 2. Felsefe

İstanbul, SEV Yayıncılık, 2019, 40 Sayfa

ISBN: 978-605-2079-45-4

Baskı: Fabrika Basım ve Ticaret Ltd. Şti.
Göztepe Mah., İnönü Cad., No. 74/A, Bağcılar, İstanbul
Tel.: (0212) 294 38 00 • Sertifika No. 14461

ÇOCUKLAR
için FELSEFE

EN İYİSİNİ YAPMAK MÜMKÜN MÜ?

ÖZGE ÖZDEMİR

İllüstrasyonlar:
Ezgi Platin

REDHOUSE

kidz

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Altın kalpli oğlum Ferhan'a...

Bu hikâye, 9-12 yaş arası çocuklarla yürüttüğüm 'Çocuklar için Felsefe' atölyelerindeki tartışmalardan yola çıkarak yazılmıştır.

Ö. Ö.

İpek Hanım okula geldiğinden beri bazı çocukların hayatı değişti. Onlardan biri de benim. Hayatı değişti derken... Aklınıza hayranlarının çığlıkları arasında okul koridorunda salınarak yürüyen rap yıldızları geldiyse... Puff, hemen silinsin. Öyle bir şey değil dedim.

Şöyle: İpek Hanım okula önce misafir öğretmen olarak geldi. Bize bir hikâye anlattı, sorular sordu ve hep birlikte konuştuk.

Hepsi bu!

Böyle anlatınca sıradan bir olay gibi görünüyor.

Ama öyle değildi.

İpek Hanım sonra, “Bu etkinliği sevdiyseniz, cuma günleri saat 11.00’de kulüp odasında buluşalım,” diye bir not bıraktı panoya.

Düşündüren ve konuşturan bir saatlik dersimizi hatırladım ve ben katılacağım dedim.

Ha, ben kim miyim?

Kulüp odasında buluşacağımız ilk cuma heyecanlıydım.

Babama anlattığımda, “Evet, felsefe yapıyor-muşsunuz, okuldan gelen e-postada gördüm,” demişti.

Yaptığımız şeyin bir adı varmış, onu da babamdan duyacakmışım, iyi mi.

“Felsefe ne ki?” diye sormuştum.

“Soru soruyorsun, düşünüyorsun. Çok iyi bir şey, kesinlikle iyi bir şey,” demişti babam.

Sesinin tonundan, beni pırpışladı mı yoksa destekledi mi, hiç anlamamıştım.

FELSEFE

? Soru, SORUYORSUN??

DUŞÜNÜYORSUN...

✓ İYİ bir şey...

✓✓ **KESİNLİKLE** -İYİ- bir şey.

Kulüp odasına yürürken, derse kimlerin katılacağını çok merak ediyordum. Ayrıca İpek Hanım'ı ikinci görüşüm olacaktı ve biraz çekiniyordum.

Sınıfa girdiğimde gülümsemişti İpek Hanım. “Hoş geldin, ismin neydi bakalım?” diye sorup elindeki yapışkanlı kâğıda keçeli kalemle **DENİZ** yazmış, yakama yapıştırmıştı.

Sıra geçerken tek tek herkesin yakasındaki isme bakmıştım.

Arkadaşlarımla değil, onların isimleriyle karşılaşıyordum sanki.

Sonrasında her cuma buluştuk. Hayatımızın değişmeye başladığı o ilk günün üzerinden tam dört hafta geçti. İşte şimdi saat 11'e gelirken, kulüp odasındaki sıramda oturuyorum.

anlatan mitolojik hikâyeler. Bunlar, sonradan Roma İmparatorluğu'nda da farklılaşarak anlatılan ve günümüze kadar gelen hikâyelerdir.

“Bu tanrı ya da tanrıçalardan birini duydu-nuz mu hiç? Bir kitapta, resimde, çizgi filmde ya da bilgisayar oyununda karşınıza çıkmış olabilirler.

“Sanırım yaratıcı işlerle uğraşanlar onlara bayılıyor. Bir de araba markası yaratan reklamcılar.

“İnanmadınız mı bana? Eve gidince anne babanıza sorun, mutlaka Yunan tanrısı ismi taşıyan bir araba markasını hatırlayacaklardır.”

O kadar merak etmişim ki eve gidince bizimkilere hemen sormuştum.

Arabalar söz konusu olunca cevap babamdan gelecek sanmıştım.

Ama yanılmışım. Çünkü annem, “Tanrı isimli arabalar mı?.. Aa evet, Mercury. Bir filmde vardı, filmin adını hatırlayamıyorum ama arabayı çok iyi hatırlıyorum. Yunan

tanrısı Merkür'den geliyordu adı,” demişti.

Bu çekici tanrı ve tanrıçalarla tanıştıkça şunu da öğrenmişim ki, gökbilimciler de onları pek seviyormuş. Gözlemledikleri gezegenlere çoğu zaman bu tanrı ve tanrıçaların isimlerini veriyorlarmış.

Gezginlerin VE **TÜCCARLARIN**
iletişim VE **KAZANCIN**
TANRISI MERKÜR'ÜM BEN!
Size isminizi **BEN** verdim!

Bugün hangi mitolojik hikâye üzerine düşünüp tartışacağız diye heyecanla beklerken, İpek Hanım, “Yunan tanrısı Momus’un hikâyesini anlatacağım size,” dedi.

“Gece tanrıçası Nyx’in oğlu olan Momus, kusur bulan ve olumsuz eleştiri yapan bir tanrı,” diye ekledi.

Onun ismini bir arabaya ya da bir gezegene vermek ister miydiniz?

İpek Hanım ana kahramanı tanıttıktan sonra diğer kahramanların adlarını tahtaya yazmaya başladı.

Bir yandan da anlatıyordu:

“Hikâyenin üç kahramanı daha var. Kim mi onlar? Bir tanesi, baş tanrı Zeus. Romalılar ona Jüpiter der ve en sevdiği kuş kartaldır.

“Diğer kahramanımız Zeus’un kızı Athena. Romalılar ona Minerva der. Bilgelik, zafer ve güzel sanatlar tanrıçasıdır. En sevdiği kuş baykuştur.

“Son kahramanımız ise Zeus’un kardeşi Poseidon. Romalılar ona Neptün der. Okyanuslara ve denizlere hükmeder. Çok kızdığında üç siyah atın çektiği savaş arabasıyla denizlerin üzerinden geçer, fırtınalar çıkarır. Ya da elindeki üç uçlu mızrağıyla yere vurur, depremler yaratır.”

“Bakın, hikâye şöyle: Günlerden bir gün Zeus, Athena ve Poseidon ‘en iyi olanı’ yapmak üzere iddiaya girerler.

“Zeus tüm canlıların en iyisi olduğunu söyleyerek insanı yapar.

“Athena da insanın içinde yaşayabileceği evi.

“Sıra Poseidon’a gelince o da bir öküz yapar.

“En iyi olanın hangisi olduğunu seçmek için Momus’u görevlendirirler. Baştan beğenmeye meyilli olan Momus, tüm eserleri hemen olumsuz biçimde eleştirmeye başlar.

“Zeus’un yaptığı insana dönerek, ‘Kalbinin üzerinde bir pencere yok ki içinden ne geçiriyor bilelim, esas duygu ve düşüncelerini görebilelim,’ der.

“Athena’nın yaptığı eve bakarak, ‘Altında tekerlekleri yok ki ev sahipleri yer değiştirmek

istediklerinde evlerini de taşıyabilsinler,' der.

“Son olarak Poseidon’un yaptığı öküzle bakar ve, ‘Boynuzlarında gözleri yok ki tehlikeyi kolayca görüp hemen boynuzlasın,’ der.”★

“Kısacası hepsinde kusur bulur, eserlerin hiçbirini beğenmez ve eleştirir.”

Ne kadar zor bir tanrıymışsın sen Momus, neden böyle davranıyorsun acaba diye düşünürken, İpek Hanım sordu:

“Momus neden böyle davranıyor? Neden hiçbir şeyi beğenmiyor? Neden kusur buluyor ve eleştiriyor sizce?”

★ Kaynak: *Mitolojinin En Güzel Hikâyeleri*, Dimiter Inkiow’un Yeniden Anlatımıyla, Gergedan Yayınları, 2016.

~~BEĞENMİYOR~~ KUSUR BULUYOR ELEŞTİRİYOR

İpek Hanım'ın zihin okuma gücü var sanırım, benim de aklımdan aynı soru geçmişti. Hemen el kaldırdım, “Çünkü kıskanç,” dedim.

KISKANÇ

Böylece yine hep birlikte tartışmaya başladık:

İpek Hanım: Bunu biraz açabilir misin Deniz?

Deniz: Yani tanrılar yapabiliyor ama Momus yapamıyor ve bunun eksikliğini hissediyor olabilir. Bu kıskançlık. Eksiklik hissettiği halde, öyle değilmiş gibi davranmak yani.

İpek Hanım: Momus diğer tanrıların yapma becerisine sahip olmadığı ama bunu kabul ede-

mediği için onları kıskanıyor ve eleştiriyor diyorsun, doğru mu anlıyorum?

Deniz: Evet.

İpek Hanım: Aslında tanrıları değil, onların yapma becerisini kıskanıyor diyebilir miyiz?

Deniz: Evet, aslında istediği, tanrıların yapma becerisi ya da yapma cesareti. Sizin sahip olduğunuz şeye ben de sahip olmak istiyorum, demek istiyor. Kıskançlık böyle bir şey zaten.

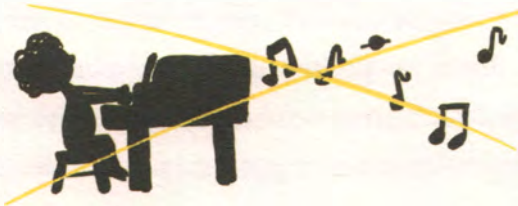
Melis: Olabilir belki ama bence burada kıskançlıktan farklı bir şey var. Tam sözcüğü bulamıyorum.

İpek Hanım: Tamam Melis, sen anlat, biz buluruz belki o sözcüğü.

Melis: Mesela arkadaşım çok güzel piyano çalıyor ve ben o kadar iyi çalamıyorsam, onu kıskanabilirim. Deniz'in dediği gibi, aslında kıskandığım şey arkadaşım değil, onun benden daha iyi piyano çalıyor olması olur. Bir anda arkadaşıma döner, onun daha iyi piyano çaldığını düşünmeme rağmen, "Ben de çok iyi

piyano çalıyorum, hatta bir yarışmaya davet edildim,” gibi şeyler söylerim. Yani, “Ben de piyano çalma konusunda iyiyim, senin kadar iyiyim, hatta senden daha iyiyim,” gibi sözler işte... Çünkü ben iyi piyano çalmayı önemsiyorum ve bunu başarmak istiyorum. Buna kıskançlık diyebiliriz bence. Ama Momus’un yaptığı bu olmayabilir. Onunki daha büyük kıskançlık, tam sözcüğü bilmiyorum. Şöyle bir şey, iyi piyano çalan kişiyi değersizleştirmeye, ona zarar vermeye çalışmak gibi. Bir anda arkadaşşıma dönüp, “Hiç güzel çalamıyorsun,” dediğimi düşünün, onun gibi bir şey işte.

Kuzey: “Neden ben iyi piyano çalamıyorum da, sen çalabiliyorsun. Kimse çalamasın. Hatta iyi piyano çalmak diye bir şey olmasın. Bu konuda tüm değerli gördüklerim yok olsun!”

demek gibi bir şey. Gülüyorsunuz, biraz abartılı oldu, farkındayım ama Melis'in bahsettiği de abartılı bir duygu zaten.

İpek Hanım: Yaptığınız ayrımı anladım sanırım. Birincisinde 'senin sahip olduğun şeye ben de sahip olmak istiyorum, hatta daha iyisine sahip olmak istiyorum' gibi bir şey var, buna kıskançlık dediniz. İkincisinde 'neden o şeye sen sahipsin de, ben değilim' gibi daha sert, hatta düşmanca bir şey var. Belki haset sözcüğü uygun olur bu durum için. Bu sözcüğü biliyor musunuz?

Bütün sınıf: Hayır.

İpek Hanım: Haset, kıskançlıktan bir adım daha ileri bir duygu. Ben yapamıyorsa o da yapamasın, hatta o şey ortadan kalsın gibi. Daha öfkeli ve yıkıcı bir duygu.

KISKANÇLIK HASET

Mercan: Kıskançlık ya da haset, ikisinde de karşılaştırma var. Yani Momus kendini en iyi olanı yapmaya çalışanlarla karşılaştırıyor. Karşılaştırma üzücü bir şey bence, hiç yapmasak daha iyi. İnsan boşuna kendini üzmüş oluyor.

KARŞILAŞTIRMA

Ömer: Tanrılar da bir garip. Neden Momus'u çağırıyorlar? En iyi olanı yapmaya çalışıyorlar ama birbirleriyle karşılaştırılmak da istiyorlar.

Onların durumu da Momus'tan çok farklı görünmüyor. Bu hikâyede herkes bir karşılaştırma, bir rekabet halinde sanki.

REKABET

İpek Hanım: Çok güzel bir şey fark ettin Ömer. Gerçekten tanrılar da, en iyi olanı yalnızca yapmak için yapmıyorlar, yaptıkları karşılaştırılsın ve onaylansın istiyorlar. Takdir alma istekleri, yapma isteklerinin önünde olabilir mi?

Ömer: Olabilir, ama olmayabilir de. Takdir alma isteğimiz, yapma isteğimizi ateşleyebilir. Bu rekabet bana o kadar da kötü görünmüyor. Ama dediğiniz gibi takdir alma isteğimiz her şeyin önüne geçebilir, yapma isteğimizi tamamen unutup 'en iyi benim, bunu kabul edin' diye yarışırken bulabiliriz kendimizi. İşte o zaman bu, kötü rekabet olur bence.

İpek Hanım: Bu da harika bir ayrım Ömer. Birincisine tatlı rekabet, ikincisine kötü rekabet desek, uygun olur mu senin için?

Ömer: Olabilir. Aslında birincisine tatlı dersek, ben ikincisine acı derim. O zaman tam karşıtlık olur. Tatlı rekabet, acı rekabet. Bu daha güzel oldu bence.

Mercan: Ya da iyi rekabet, kötü rekabet. Böyle de denebilir.

İpek Hanım: Kıskançlık, haset, rekabet dediniz ve bütün bu kavramlarda ortak olarak, karşılaştırma yapmak, eksiklik ya da yetersizlik hissetmek gibi şeyler var dediniz. Mercan bunu, insanın boşuna kendini üzmesi olarak yorumladı. Katılmayan var mı?

Ömer: İnsan üzülebilir, ama gelişebilir de. Yani ben Mercan'ın söylediğine tam katılmıyorum. Başkalarıyla yarışa girmek, rekabet etmek beni geliştirebilir. Daha çok çalışırım, o zaman da gelişirim. Zaten o yüzden tatlı rekabet, acı rekabet dedim.

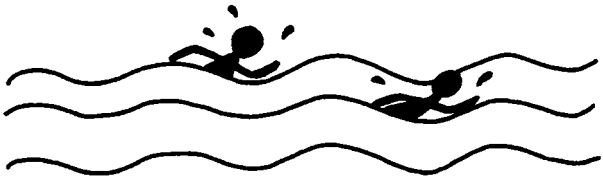
Mercan: Yine çalış ve geliş, illa rekabet etmen mi gerekiyor? Yani yüzmede bir başkasını

rakip seçip onu kıskandığın için çalışacağına, yalnızca daha iyi yüzmek için çalışamaz mısın?

Ömer: Ama öyle daha eğlenceli. Kuzey'den daha iyi yüzmeye çalışmak istediğimde oyun gibi oluyor, eğleniyorum.

Mercan: Ben sana katılmıyorum. O eğlence her an kavgaya dönüşebilir. Neden ben daha iyi yüzemiyorum gibi şeyler düşünmeye başlayabilirsin. Onun kadar iyi yüzmek istiyorum; hatta madem ben yapamıyorum, o da iyi yüze-mesin, diyebilirsin. Böyle tırmanarak gidebilir.

Ömer: Ama ben baştan durumu kabul ediyorum. Yani Kuzey'in benden daha iyi yüzdüğünü kabul ediyorum. O yüzden öyle şeyler yapmam, eğlenirim. Bir yandan da yüzme konusunda gelişirim.

Mercan: Ama bu durumun başka bir adı olmalı. Melis gibi ben de uygun sözcüğü bulamıyorum.

İpek Hanım: İmrenmek ya da öykünmek desek, olur mu acaba? “Kuzey çok iyi yüzüyor, onu takdir ediyorum ve iyi yüzme konusunda onu örnek alıyorum. Hem oyun gibi oluyor ve eğleniyorum hem de yüzme konusunda ilerliyorum,” diyor Ömer. Doğru mu anladım?

Ömer: Evet, öyle diyorum. Ama daha önce o sözcükleri duymamıştım. Neydi, bir daha söyler misiniz?

İpek Hanım: İmrenmek ya da öykünmek dedim Ömerciğim.

İpek Hanım: Pekâlâ, o zaman size yeni bir soru sorayım. Nedir bu ‘en iyi olanı’ yapma isteği? Böyle bir şey mümkün mü? Zeynep sen hiç konuşmadın, bu soruyla ilgili bir şeyler söylemek ister misin?

Zeynep: Hmmm, biraz daha düşünmem gerek. Sonra...

İpek Hanım: Tamam o zaman, kim cevap vermek ister bu soruya?

Deniz: ‘En iyi olan’... böyle bir şey olamaz. Bir şeyin daha iyisi, daha iyisi, daha da iyisi olabileceği için ‘en iyisi’ diye bir şey olamaz. Eğer olursa, orada zaman durmuş demektir. Yani her şey donmuş gibi.

İpek Hanım: Biraz daha açabilir misin Deniz?

Deniz: Mesela, tam emin değilim tarihten ama, şöyle bir şey desem, “70’lerin en iyi rock müzik grubu Queen’dir.” Burada ‘en iyi’ diyorum ama bir tarih aralığı da koyuyorum, 1970-1980 arası gibi. Bakın ‘en iyi olan’ var, ama donmuş bir zaman aralığında.

Zeynep: Yine de ‘en iyi olan’ belirlenemez. Başkası için o tarih aralığındaki en iyi rock müzik grubu The Rolling Stones olabilir, başkası için Barış Manço ve arkadaşları olabilir. Bence en iyi olan kişiden kişiye değişir, öznel-dir, belirlenemez.

Deniz: Zeynep’e katılmıyorum, tam da dediği şeyden dolayı katılmıyorum ama. Çünkü

onu dinlerken şunu fark ettim, belli bir zaman aralığının dışında bir şey daha var ‘en iyi olan’ı belirleyen. O da, o işi iyi yapan birilerinin onayı. Müzisyenler, müzik eleştirmenleri ya da müzik konusunda uzman olan kişiler var, 1970-80 yılları arasındaki en iyi rock müzik grubunu onlar belirliyor. Futbolda da öyle. “Şu an en iyi futbolcu Messi,” diyoruz, hem zaman sınırı koyuyoruz hem de futbol otoritelerinin değerlendirmelerine bakıyoruz.

İpek Hanım: Şöyle mi diyorsun Deniz: En iyi olan, belli bir konuda belli bir zaman aralığında var olmuş ve o konunun otoritesi tarafından ‘en iyi’ olarak onaylanmış olandır. Aksi takdirde ‘en iyi’ diye bir şey olamaz.

Deniz: Evet, tam olarak öyle diyorum.

Zeynep: Aslında Deniz bunu söylediğinde, eleştirme hakkını da o konudaki otoriteye vermiş oluyor. Yani bir tek onların eleştirisi doğru eleştiri olabilir gibi.

Deniz: Doğru söylüyorsun Zeynep, gerçekten öyle yapıyorum. Rock müzik yıldızı olsam müziğimin; kaç kişi tarafından dinlendiğime, ne kadar konser verdiğime, müzikte nasıl yenilikler yaptığıma ve bunun gibi şeylere bakılarak değerlendirilmesini isterim. O işi iyi bilen insanlar tarafından. O zaman eleştiri değerli olabilir. Momus gibi birinin kendi yetersizlik duygusuyla yaptığı eleştiri değil.

İpek Hanım: Sanırım eleştiri, o işi iyi bilenler tarafından yapılсын diyorsun Deniz?

Deniz: Evet, yani ya o işi iyi bilsin ya da kendisi de yapmaya çalışıyor olsun. Hiçbir şey yapmadan, oturduğu yerden her şeyi eleştiren birigıcık biridir.

Zeynep: Ben de katılıyorum Deniz'e. Öyle birinin daha çok kendisiyle sorunu vardır.

İpek Hanım: Peki biz bunu nasıl ayırt edebiliriz? Gördüğüm kadarıyla eleştiri hiç olmasın demiyorsunuz ama eleştiren kişinin, kendisiyle mi yoksa yapılan işle mi ilgilendiğine göre durum değişir diyorsunuz. Bunu ayırt etmek her zaman mümkün mü?

Melis: Biraz zor ama mümkün. Mesela arkadaşım yaptığıım resme bakıp, “Şurada şuna biraz daha dikkat edebilirsin,” diyebilir. Söy-

lediği şeyin konuyla ilgisine, söyleme biçimine baktığımda bunun olumlu bir eleştiri olduğunu anlıyorum. Yani benim resimde gelişmemi destekliyor. “Çok kötü yapmışsın,” derse yaptığı kötü eleştiri olur, sanırım onu dikkate almamam gerekir.

OLUMLU × OLUMSUZ
ELEŞTİRİ
İYİ × KÖTÜ

Kuzey: Aslında eleştirilen için de durum aynı. Hani eleştiren için, kendisiyle mi yoksa yapılan işle mi ilgileniyor diye sordunuz ya, aynı soru eleştirilen için de geçerli. Hikâyedeki tanrılara dönersek, Momus’u çağırıp en iyi olanı seçsin istiyorlar. Sonuçta onlar da yaptıkları işle değil, daha çok kendi başarılarıyla ilgileniyorlar. Onların da kendileriyle sorunu var bence.

İpek Hanım: Başlangıçta Ömer de benzer bir şey söylemişti. “Tanrılar en iyi olanı yalnızca yapmak için yapmıyorlar, yaptıkları karşılaştırılsın ve onaylansın istiyorlar,” demişti.

ONAYLANMAK

Ömer: Evet, öyle demiştim. Bir şey yapmak güzel bir şey. Severek yapınca zaten iyi yapıyorsun. En iyisini ben yapacağım demeye gerek yok ki.

İpek Hanım: Nasıl bir fark var bu ikisi arasında Ömer?

Ömer: Severek yapınca iyi yapıyorsun işte. Ne bileyim, ben robotik kodlamayı çok seviyorum ve iyi yapıyorum. Kimseyle bir derdim yok. Ama ‘en iyi ben yapacağım’ dediğimde işler değişir. Yaptığım şeyi hırsıyla yaparım, bu olumsuz

bir tutum. Yine en iyisini yaparım belki ama mutlu olamam.

İpek Hanım: O zaman şöyle diyebilir miyiz Ömer? Severecek yapmak senin için daha değerli. Hem iyi yapmak hem mutlu olmak anlamına geliyor. Oysa 'en iyi ben olacağım' hırsıyla yapmak, iyi yapmamı sağlar belki ama mutlu olmamı sağlamaz diyorsun. Doğru mu?

İYİ YAPMAK - EN İYİ OLMAK

**Severek
YAPMAK**

↓
**Mutluluk
VE
BASARI**

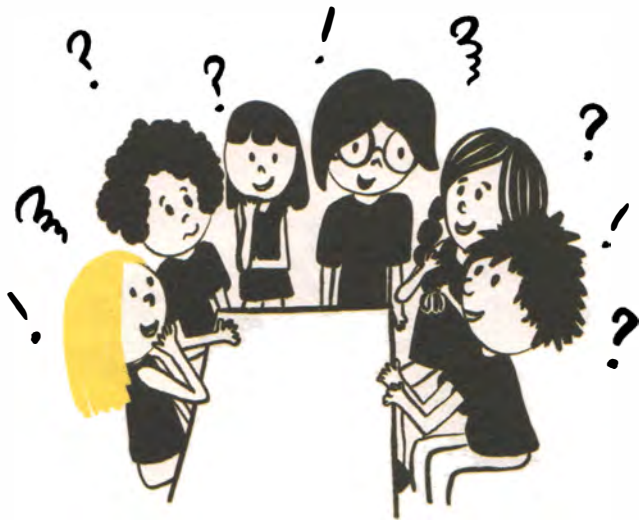
**Hırsla
YAPMAK**

↓
**BASARI
AMA
MUTSUZLUK**

Ömer: Evet. Başta, “Kendimizi başkasıyla karşılaştırmak gelişmemizi sağlar,” demiştim ve Mercan’la konuşunca bu söylediğimin imrenmek olduğunu düşünmüştük ya. Bir kez daha öyle olduğunu anladım aslında. Yalnızca bir şeyi iyi yapıp başarılı olmak değil ki sorun, bir de mutlu olmak ve oyundan zevk almak var. Yani Kuzey’le iyi yüzme oyunu oynuyoruz biz, iyi yüzmek ve başarmak değerli, ama güzel oyun oynamak ve eğlenmek de öyle.

EĞLENMEK

İpek Hanım: Çok fazla kavram çıktı ortaya bugün değil mi? “Momus neden eleştiriyor?” diye başladık, kıskançlık, haset, rekabet, en iyi olanı yapmak, başarmak, mutlu olmak, eğlenmek diye devam ettik. Birbiriyle ilişkili bu kadar çok kavram tartışmayı ben de beklemiyordum açıkçası.

Zeynep: Evet, benim kafam çok yoruldu. Ama aklımda en çok şu kaldı: Bir konuda yetkin biri, bizi o konuda belli kriterlere göre eleştiriyorsa, onun eleştirisini dikkate alabilirim. Ama o konuyu iyi bilmeyen ya da o konuda hiçbir şey yapmamış birinin eleştirisini dikkate almam. Bunu da söylediği şeyin konuyla ilgisine, söyleyiş biçimine bakarak anlayabilirim. Momus her şeyi eleştiren biri; her şeyin uzmanı olamayacağına göre, eleştirisini duymamak

daha iyi benim için. Ama Momus çok yakınım olursa ne yaparım bilmiyorum. Mesela annem ya da babam olsa? Duymamak çözüm olur mu bilmiyorum.

İpek Hanım: Çok güzel bir şey söyledin Zeynep. Momus gibi eleştiren biriyle ilişki sürdürmek zor. Hele bir de sen küçüksen ve Momus senin bir büyüğünse. Yine de bunun üzerine düşünmüş olmak güzel. Tam bir çözüm bulamamak da, çözmesi zor bir konuyla karşı karşıya olduğumuzu gördük.

Kuzey: Benim aklımda kalan da daha çok tanrıların durumu oldu. Yani 'ben en iyisini

yapacağım' diye yarışan tanrıların da Momus'tan çok farklı olmadığını düşündüm. Onlar da yaptıkları işten çok kendi başarılarıyla ilgileniyorlar. Birisi tarafından karşılaştırılmak ve takdir edilmek istiyorlar. Ömer'in dediği gibi, yalnızca yapmak, severek yapmak diye de bir şey var. Severek yaparsak hem iyi yapabiliriz hem mutlu olabiliriz.

İpek Hanım: Bu da çok güzel bir açıklama Kuzey. Severek yapmak değerli. Tabii buna izin verilirse... Mercan'ın dediği gibi, şans bu ya, Momus senin annen ya da baban olsa... Küçük yaştan itibaren hep eleştirilsen...

Severek yapmakla hiç tanışmamış olabilirsin. Evet, sanırım ders süremiz doldu çocuklar. Haftaya görüşürüz.

Bir saat yine su gibi akıp geçti. Eleştirmek, eleştirilmek, hangi eleştiriyi hangi oranda ciddiye almak... Kafam karışık, ama sanki çevremde olup bitene karşı daha dikkatliyim. Önümüzdeki haftanın konusunu merak ediyorum. Bence yine bu huzursuz tanrılar ve tanrıçalarla uğraşacak İpek Hanım, öyle hissediyorum.

Ha, ben kim miyim? Deniz ben, bir yere gitmedim. Felsefi diyalogu görün diye kenara çekilmiştim biraz, hepsi bu.

KİTAPTA TARTIŞILAN KAVRAMLAR

- İmrenmek
- Öykünmek
- Kıskanmak
- Haset Etmek
- Tatlı Rekabet / İyi Rekabet
- Acı Rekabet / Kötü Rekabet
- Olumlu Eleştiri / İyi Eleştiri
- Olumsuz Eleştiri / Kötü Eleştiri
- En İyi Olan
- İyi Yapmak
- En İyi Olmak
- Severek Yapmak
- Hırsla Yapmak
- Başarı
- Mutluluk
- Eğlenmek
- İlişkiler
- Felsefi Soruşturma

YAZARIN KAYNAKÇASI

Haset ve Rekabet, Kendi Kuyruğunu Yiyen Yılan, Leyla Navaro, Remzi Kitabevi, 2018.

Romantik Yalan ve Romansal Hakikat, Edebi Yapıda Ben ve Öteki, René Girard, Metis Yayınları, 2013.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Özge Özdemir

Boğaziçi Üniversitesi Felsefe Bölümü'nden mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamladı. Çeşitli devlet ve vakıf üniversitelerinde öğretim görevlisi olarak çalıştı. 2015 yılında Montclair State University / Institute for the Advancement of Philosophy for Children (IAPC) merkezinde Çocuklar için Felsefe Eğitmenliği programını tamamladı. Pek çok ülkede ilerlemeci öğretim yöntemleri arasında ilk sıralarda yer alan Çocuklar ve Topluluklar için Felsefe (P4C) yöntemini Türkiye'de bilinir kılma, araştırma ve uygulama çalışmalarıyla yaygınlaştırma amacıyla Little Thinkers Society'yi kurdu. Boğaziçi Üniversitesi Yaşamboyu Eğitim Merkezi'nde Çocuklar için Felsefe Eğitmen Eğitimi Uzmanlık Sertifikası programını yürütmekte, aynı zamanda Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde yarı-zamanlı öğretim görevlisi olarak Eğitim Felsefesi dersi vermektedir. Eğitmenlik, eğitmen eğitimi, eğitim içeriği hazırlama konularında bilgi ve deneyim sahibidir. 2009 doğumlu Ferhan'ın annesidir.

Ezgi Platin

Sabancı Üniversitesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nden mezun olan Ezgi Platin, eğitimine Londra'daki Central Saint Martins College of Art and Design'da devam etti. 2007'de reklam ajanslarında başladığı kariyerinde önce tasarımcı, daha sonra reklam yazarı olarak çalıştı. Çeşitli konvansiyonel, dijital, sosyal medya ve etkinlik ajanslarında tecrübe edinirken bir yandan kitap kapağı, tiyatro afişi, davetiye gibi tasarımlara *freelance* olarak devam etti. *Hand-lettering*, kendi deyimiyle 'harf çizim' çalışmalarına da bu arada başladı. Şu anda *freelance* olarak harf çizimlerine, tasarım projelerine ve reklam yazarlığına devam ediyor. <https://www.instagram.com/ezgiplatin/> Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EN İYİSİNİ YAPMAK MÜMKÜN MÜ?

Günlerden bir gün Zeus, Athena ve Poseidon ‘en iyi olanı’ yapmak üzere iddiaya girerler. En iyiyi seçmek için de Momus’u görevlendirirler. Ancak her şeyde kusur bulan Momus, onların yaptıklarını beğenmez ve eleştirir.

Öykünme, kıskanma, rekabet, eleştiri, hırs, başarı, mutluluk... Mitolojik bir hikâye üzerinden bu gibi kavramları tartışmaya ne dersiniz? Deniz ve arkadaşları ile birlikte düşünerek, yaşamda karşılaştığımız zorluklar üzerine akıl yürütme, sıkça kullandığımız kavramları daha iyi anlama fırsatı bulacaksınız.

Felsefeci eğitimci Özge Özdemir’in çocuklarla yürüttüğü ‘Çocuklar için Felsefe’ atölyelerindeki tartışmalardan yola çıkarak kaleme aldığı *En İyisini Yapmak Mümkün mü?* felsefeyi ve eleştirel düşünmeyi hayata katıyor.

www.redhouse.com.tr

/RedhouseYayinlari
/RedhouseKidz

/RedhouseKidz

THG
0825750
PHB

0825750 PHB

ISBN 978-605-2079-45-4

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://tr.wikipedia.org/wiki/Redhouse>